

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 198/2022
14.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу К 61/20 од 20.04.2021. године и Кв 207/21 од 29.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Лесковцу К 61/20 од 20.04.2021. године и Кв 207/21 од 29.12.2021. године и предмет враћа Основном суду у Лесковцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу К 61/20 од 20.04.2021. године, ставом првим одбијен је као неоснован захтев за досуду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, у кривичном предмету Основног суда у Лесковцу К 61/20, док је ставом другим истог решења, обавезан окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Лесковцу износ од 31.645,60 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 207/21 од 29.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Лесковцу К 61/20 од 20.04.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Ђушић, због повреде закона из члана 263. став 1. ЗКП, члана 70. ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по жалби, тако што ће окривљеном досудити трошкове кривичног поступка на терет буџетских средстава суда и ослободити га накнаде трошкова поступка ОЈТ у Лесковцу.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцена навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Побијаним првостепеним решењем одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића за накнаду трошкова кривичног поступка и истим решењем у ставу два окривљени је обавезан да ОЈТ у Лесковцу накнади трошкове у износу од 31.645,60 динара, а који трошкови су настали на име вештачења у наведеном поступку. Првостепени суд је образложио овакву одлуку, тиме што су окривљени и његов бранилац својим понашањем и кривицом проузроковали трошкове кривичног поступка, јер су у тренутку давања одбране пред ОЈТ знали да је против окривљеног вођен прекршајни поступак и донета правноснажна пресуда за исте радње које су предмет извршења кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ, а о чему нису благовремено обавестили суд, већ су то учинили тек на главном претресу дана 30.09.2020.године. По ставу првостепеног суда ради се о скривљеним трошковима у смислу члана 263. став 1. ЗКП. Овакав став је прихваћен као правилан од стране ванпретресног већа Основног суда у Лесковцу, који је одлучивао по жалби браниоца окривљеног и исту одбио као неосновану побијаним другостепеним решењем.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

Када је реч о скривљеним трошковима, исти подразумевају поступање у смислу члана 263. став 1 и 2. ЗКП као и доношење посебног решења да је реч о скривљеним трошковима, које је у овом кривичном поступку изостало, имајући у виду да у списима предмета не постоји ниједно решење којим је одлучено о кривици окривљеног за друге трошкове поступка, у конкретном случају вештачења.

Не могу се прихватити наводи првостепеног и другостепеног суда да су скривљени трошкови они који се односе на начин одбране окривљеног и његов начин предлагања доказа, а посебно ценећи право окривљеног да ништа не изјави, ускрати одговор на поједино питање, слободно изнесе своју одбрану, призна или не призна кривицу, предвиђено одредбом члана 68. став 1. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и наград браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одбијајући да надокнади трошкове кривичног поступка окривљеном АА, према коме је пресудом Основног суда у Лесковцу К 61/20 од 14.12.2020.године, одбијена оптужба да је учинио кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ, у смислу члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП и обавезујући окривљеног да надокнади трошкове економског вештачења настале у поступку пред тужилаштвом, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени АА скривио те трошкове, те тумачећи право на слободан избор начина одбране као скривљене трошкове, првостепеним, а и другостепеним решењем, учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног и указује.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Лесковцу К 61/20 од 20.04.2021. године и Кв 207/21 од 29.12.2021. године, те списе предмета вратио Основном суду у Лесковцу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић